

kom endelig frem i den højtærede Ministers Udtalelse. Kun fordi man i Justitsministeriet synes at have for megen Ulejlighed. (*Justitsministeren* [Goos]: Nej!) Det var den egentlige Grund. Den højtærede Minister sagde, at i og for sig kunde man saamænd godt blive ved det bestaaende, naar man blot i Ministeriet havde Tid og Kræfter nok til sin Raadighed for at behandle al den Masse Navneforandringer og Ønsker om Navneforandring, der komme. Det var den egentlig virkelige Grund til, at man skulde gennemføre dette Forslag paa en Maade, som i Stedet for at fremme det, der skulde fremmes, i Virkeligheden snarere vil lægge Hindringer i Vejen derfor.

N. J. Larsen: Jeg finder blot Anledning til at fremsætte en Bemærkning af Hensyn til, hvad den højtærede Minister udtalte angaaende Fimaloven. Det er jo unægteligt, at Loven foreskriver, at de i Registret for samme Kommune indførte Firmaer tydeligt skulle adskille sig fra hinanden, og naar en Mand anmelder et Firmanavn, som allerede er indført i Registret for samme Kommune, skal han ved et Tillæg til Navnet eller paa anden Maade tydeligt adskille sit Firma fra de ældre. Men denne Udtalelse af den højtærede Minister rammer ikke, hvad jeg tillod mig at anføre ved denne Sags 1ste Behandling. Det er jo nemlig en aldeles frivillig Sag, om man vil lade et Enkeltmands firma indregistrere. Naar altsaa en Forretningsmand, som bærer et Stednavn, har ladet det indregistrere i Firmaregistret, vil dette ikke være til Hinder for, at en Konkurrent, der ønsker at drive den samme Forretning under eget Navn — hvilket altsaa ikke behøver at indregistreres — tilegner sig paa en meget nem Maade ifølge Lovforslaget den ældre Konkurrents Forretningsnavn. Jeg skal indrømme, at efter den nuværende Ordning staar det enhver Mand frit for at søge om Bevilling til at bære et Stednavn, saa at det altsaa heller ikke nu er udelukket, at en Forretningsmand kan erhverve sig det samme Navn, som en Konkurrent fører; men det bliver unægtelig betydeligt lettere efter det foreliggende Lovforslag at tilegne sig en Konkurrents gode Navn. Jeg skal imidlertid ikke benægte, at naar man overhovedet mener, at det System, som her søges gennemført, er rigtigt, kan Hensynet til Fimaloven ikke være afgørende. Men jeg har dog ment at burde gøre opmærksom paa, at det vil blive lettere for en mindre fin Konkurrence

at gøre sig gældende, naar det foreliggende Lovforslag bliver gennemført.

Justitsministeren (Goos): Ja, lettere bliver i det hele kun Muligheden af det, som det ærede Medlem fremdrog om en vis illoyal Konkurrence, for saa vidt det bliver lettere at faa Navnet forandret; men denne Lettelse bestaar i Virkeligheden nu i visse Tilfælde. Hele Lettelsen bestaar i, at Befolkningen kan komme nemmere til det og ad færre Omveje. Hvor meget Befolkningen vil benytte det, og hvor meget den vil benytte den nuværende Adgang, kan jeg ikke vide noget om i Forvejen. Jeg vil nu med Hensyn til det ærede Medlem for Odense (Scavenius) blot bemærke, at Lovforslaget har en anden Grund — og det nævnte jeg ogsaa — end den at lette Administrationen. Den første og væsentligste Grund er at lette Befolkningen Adgang til Navneforandring i visse utvivlsomme Tilfælde; det er den første afgørende Grund. Dertil kommer den anden Grund, at naar Befolkningen i større Udstrækning vil benytte Adgangen til Navneforandring i disse utvivlsomme Tilfælde, vil Centraladministrationen, hvis det var den, der skulde afgøre det, kunne blive overbebyrdet. Men den første og vigtigste Grund er Hensynet til Befolkningen, og det er ogsaa den Forbedring, der indføres, i retlig Henseende er der ingen Forværrelse. Den Forbedring, Lovforslaget vil medføre, er den, at der, hvor Befolkningen har et beføjet Ønske om at forandre Navn, lettes der den Adgang dertil paa en uskadelig Maade.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

De stillede Ændringsforslag (se ovenfor) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) saaledes ændret *vedtoges* med 61 Stemmer mod 3.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pension for Enker efter Apotekere med personligt Privilegium.